

de teatre

La Visita López amb tota la seva faràndula de gent alegre, va divertir-nos amb la representació de quatre vodevils: «Un més d'abstinència», «La Presidenta», «L'aixeca dones» i «La desfila de l'amor».

De tots, el que ens agradà més fou «La Presidenta». El seguiren en mèrits «Un més d'abstinència».

La faranduleria va complaure el nombrós públic que acudí al teatre.

D'entre tots, reeixí la tasca superior de Dolors Pla, la gran actriu de caràcter, i Visita López, la terrible ingènua que fou en altre temps heroïna de la companyia Santpere.

Dels homes, Serra, Garasa, Fàbregues i Casanyes.

* * *

Per als dies de Pasqua hi ha anunciada una solemnitat en el nostre vell teatre. No res menys que l'eminent actor Enric Borràs, glòria de l'escena espanyola, hi ve a donar un cicle de cinc funcions diferents.

«El Alcalde de Zalamea», «El Cardenal», «Esclavitud», «El místic» i «Terra baixa».

Podem dir des d'aquestes planes que es tracta de les cinc més grans creacions del nostre eminent artista.

La companyia d'Enric Borràs, la formen: Laura Bové, Matilde Xatart, Paquita Virgili, Soledat Masriera, Julieta Martí, Maria Zaldivar, Joaquim Montero, Lluís Torner, Pere Gener, Joaquim Parreño, Enric Bover, Mateu Baduell, Joan Valls, Salvador Cervera, Josep Monje, Alfred Mer i Josep Hoces.

Esperem que els nostres aficionats al veritable art de Talia no hi mancaran; tant pel que l'art en si representa, com per desmentir els que diuen que sols acut gent al Principal, quan s'hi representen obres verdes i fresquetes.

MARCOS XUTI.

nou partit

Adherit a l'«Aliança d'Esquerres» s'ha constituït, a Barcelona, el «Bloc Català d'Esquerres», els estatuts del qual han estat presentats al Govern Civil per a la seva aprovació. Sabem que en formen part els diputats per Barcelona, a les Constituents, senyors Angel Samblancat i Antoni Giménez.

anguera de sojo diciplinat?

Hom diu que el cèlebre ex-governador de Barcelona—de trista memòria—senyor Anguera de Sojo, ingressarà en el grup polític que segueix les inspiracions—quina deu ésser la musa inspiradora?—del senyor ex-ministre de governació, Miquel Maura.

Ex per un costat, ex per l'altre. Amb tants *exs*, un no pot menys que expressar-se en aquests termes: Ex! quin fàstic!

a garriguella

A Garriguella hi ha un Ajuntament que, llevat dels nostres companys Marcel Coll, Jaume Riera i Josep Triscorn, no pot anar ni amb rodes. Es veu que l'adveniment de la República no els ha servit per a res. Cal solament remarcar que se'n va anar de ben poca cosa que el Rector s'imposés amb la qüestió del Cementiri. A més a més, a la Secretaria de l'Ajuntament, encara tot s'escriu en castellà. El Secretari diu que no sap escriure el català. Suposant que això fos una raó, que per nosaltres no ho és, creiem que no pot tolerar-se de cap manera que el Secretari estigui, encara, sota les ordes del cacic i l'Ajuntament consenti que la placa del Cementiri digui *Cementerio Municipal* en lloc de Cementiri Municipal.

Republicans de Garriguella! desvetlleu-vos i no dormiu més. El despertador ja va tocar el dia 14 d'abril.

ja seria hora

Ens diuen, que els homes de la F. R. S. (majoria de l'Ajuntament), per justificar-se davant el poble, de l'obra cultural portada a cap durant els onze mesos de govern... republicà, inauguraran amb tota solemnitat (amb motiu de l'aniversari del 14 d'abril) ...el grup escolar «construït pels homes de la dictadura».

...i, a la vegada (també amb tota solemnitat), posaran la primera pedra d'un altre grup escolar moderníssim, que aquest sí que serà (segons rumors) l'obra que immortalitzarà als homes de la majoria municipal, pseudos màrtirs de la II República espanyola.

som o no som

Estem encara assetjats com en temps de Dictadura, no hem pogut encara obrir els braços per a donar-nos aquella abraçada de germanor que fem els catalans.

Avui, com ahir, sentim arrossegar les cadenes que ens sotmeten a un silenci de tomba, i veiem el jou opressor a cada moment. Havem encara d'esperar que vingui un 14 d'abril per fer el que calgui? Suara, quan enardits per l'esperança de fer el que calia, no gosàvem avançar-nos per concretar la nostra tasca.

No les haguéssim volgut escoltar aquelles veus que sortien d'un cor que sempre havem tingut confiança, les veus que ens demanaven *serenitat*; les veus que ens deien «ja arribat l'hora» i nosaltres les acatàvem, sentíem, malgrat tot, ganes de venjar-nos, pressentíem el pessimisme que aguantàvem, vèiem la tolerància... i acatàvem les paraules d'aquells llavis marcits i tips de fatigues.

Avui ja no podem callar, ni estacionar-nos; volem parlar, fer feina i lluitar dintre la noblesa i la veritat. Primerament demano a En Gassol què se n'ha fet d'aquella *estrella*. Allò que deia quan ens trobàvem a La Havana: «Vosaltres teniu un cel meravellós, un cel blau, clar, però nosaltres a Catalunya encara li tenim més...», nosaltres per damunt d'aquesta blavor hi tenim una estrella». Avui li demano: On és aquesta estrella? Sembla que avui no li convé veure aquell horitzó que el feia sentir valent i el feia lluitar per traspasar una frontera.

Nosaltres, els soldats, els que empunyàvem les armes, els que estàvem continuament empresonats, estem cansats d'esperar, i no estem satisfets per què no s'ha fet res, volem amb serenitat i serietat, vèncer d'una vegada. Germans de casa: devem encara seleccionar la gent que ens volta.

Sentiríem a les nostres galtes una ardentor de vergonya si demà un qualsevol ens assenyalés, com ja gosen fer-ho avui, i ens digués: ens hem deixat enganyar.

Macià... Gassol sou capdavanters d'un partit pròpiament català. Defensor de Catalunya com sóc, una exigència us faig: Vetlleu per ella.

JAUME BRUGAT.

Barcelona, març 1932.

Un bon taller de calçat a mida
PALLAC GALAN, 2